



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 443/2023
10.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Бате Цветковића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Синише Букарице и др, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Синише Букарице – адвоката Биљане Драгаш, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К бр. 348/21 од 29.04.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.751/22 од 17.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 10. маја 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Синише Букарице – адвоката Биљане Драгаш, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К бр. 348/21 од 29.04.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.751/22 од 17.01.2023. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К бр. 348/21 од 29.04.2022. године окривљени Синиша Букарица је, поред осталих окривљених, оглашен кривим због извршења једног кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири године и шест месеци, једног кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе у саизвршилаштву из члана 356. тачка 5. у вези члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и пет месеци, једног продуженог кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила у саизвршилаштву из члана 213. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и седам месеци и једног кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и један месец, након чега је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 11.02.2021. до 04.07.2022. године.

Истом пресудом, окривљени Синиша Букарица обавезан је да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и остале трошкове поступка, о којима ће суд одлучити посебним решењем.

На основу члана 91. и 92. КЗ, од окривљеног Синиша Букарице одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом а на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинско правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.751/22 од 17.01.2023. године, поред осталог, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Синише Букарице, пресуда Основног суда у Краљеву К бр. 348/21 од 29.04.2022. године преиначена је у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном Синиши Букарици за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ утврђена казна затвора у трајању од две године, за продужено кривично дело посебни случајеви фалсфиковања исправе из члана 356. тачка 5. у вези члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ казна затвора у трајању од једне године и седам месеци, за продужено кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ казна затвора у трајању од једне године, а за кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ казна затвора у трајању од једне године, након чега је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 11.02.2021. до 04.07.2022. године, док је иста жалба у преосталом делу одбијена као неоснована и у непреиначеном делу првостепенена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Синише Букарице – адвокат Биљана Драгаш, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде начела *ne bis in idem*, односно битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да захтев подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног Синише Букарице у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљени током предкривичног поступка задобио повреде тела и главе које нису констатоване и вештачене од стране вештака медицинске струке, због чега је било неопходно да се утврди да ли је исказ окривљеног, дат у полицији у присуству браниоца по службеној дужности, дат под принудом или претњом, и да ли је такав исказ могао бити коришћен као доказ у кривичном поступку. С тим у вези, бранилац у захтеву наводи и да су у тужилаштву, приликом првог саслушања окривљеног Синише Букарице констатоване повреде о којима окривљени није хтео да се изјашњава, због чега је тужилаштво по службеној дужности морало да утврди врсту и тежину повреда, те да је телесне повреде имао и окривљени АА, који је означен као саизвршилац у радњама које се стављају на терет окривљеном Синиши Букарици, уз закључак да је било неопходно такве исказе издвојити као незаконито прибављене, јер се на њима не може засновати судска пресуда.

Врховни касациони суд изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Синише Букарице, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењује неоснованим.

Ово стога што је исту повреду закона бранилац окривљеног истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, па како је Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, у својој одлуци Кж1 бр.751/22 од 17.01.2023. године, оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 8 став трећи и четврти и страни 10 став 2 изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Из наведених разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Синише Букарице у овом делу одбио као неоснован.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд налази да захтев не садржи законом прописан садржај.

Наиме, у вези са овом битном повредом одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је „у погледу неких радњи за које је окривљени Букарица осуђен, паралелно вођен и кривични и прекршајни поступак“, на који начин је повређено начело *ne bis in idem*, а о чему се није изјашњавао ни првостепени, а ни другостепени суд у побијаним пресудама.

Како се из изложених навода захтева не може утврдити о којим се радњама, због којих је окривљени Синиша Букарица оглашен кривим, конкретно ради, нити су наведене одлуке прекршајног суда у вези са „истим радњама“, имајући у виду одредбу члана 484. ЗКП којом је прописана обавеза навођења у захтеву за заштиту законитости не само разлога за његово подношење, већ и образложење у чему се повреда закона конкретно састоји, те да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП Врховни касациони суд креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, и да не може по службеној дужности испитивати у чему се

евентуална повреда закона састоји, то је поднети захтев у овом делу одбачен, јер нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић